

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Title:

Letter from
Melchior, Arnold
to
Simonsen, David

Sender:

(Fredericia, Denmark)

Recipient: Simonsen, David

(København, Denmark)

Resource type: text

Extent: 4 pp.

Languages: da

1900-07-08

Id: dsa_mar-men_0501.tif

Related:

København d 8 Febr 1700.

Høiærdige!

Herr Overretter P. Tomassen P:^r

Reskret

I Anledning af Ceres^m Chok af 5 do, hvorigenom
jeg troer at hese skuenkens haardt Sans med mig inden Erledigning af den kærle
og milde Betæmmelse, som altid har stæet for mig, som en af vor hellig Religiøse
hellige Engleber, og som jeg havde ventet for den, som beklædet den høieste gode
gudlige Stilling i vor Fædeland. Naar De dømmer mig som haardt, at De endog mener
at Rigsretsraadsforstander for en af ham bringe Ytring her vanskeligt Guds Næse eller
rette sagt, at jeg deris har bragt Skændel over samme, er De ækkert gaest, til den
gulek Trance af det, man kan tænke sig. Betving af en Dømmers Haardhed, og kom
for det Synspunkt kan jeg tænke mig, at De virkelig vil forandrig mig til andetsted
at seje Opprøring for Skuffelse her i Danmark, alene og uden Tidske af min eldfæne
Kærlig et haat, som bringe Oplysning i vor hyggelig Hjem, Resterne af fortvænde
Herlighet, men Resten, som kom kenne, i selvsag, naar Hansson forlader den hellige
Arne, og lader Næstmann, af seer den Kærlig, som fortvænde de Pligter, hime har overfor de
hvide selsk, Rome, ogsaa har fortaget sig Moderens Høje for og for de mest løse
Her man Taleren og Moderens i lederskighet arbejde sammest for at bringe mere
Resultat, og vi har svoret hinanden at blive sammen end hæng det maatte, behag
den Skuespil at lade os leve her paa Jordens Hvidvinter, at jeg gaar indere i disse
mine Betragtninger, vil jeg et Gieblid drøle ved det, som har forandrigt hime
Percepting. Naar De skriver - at De som har gjort, Uret munde, at andre har
gjort, Dem Uret, - med jeg har det bemerke, at jeg, de jeg: sin tid, hillekes Forakasser
Direktion, at jeg indet inderskive, indly offendige min Kritik, at jeg de bemærkede

at jeg gjorde det, som Følge af, at jeg var blevet opført som dorkid af en Mand, der havde været
i Sattmenslighed galdt: den Mand Melchior. Naar en Mand som jeg, en af de allerbedste,
i Samfundet, veer at optage en Kamp med en Samfundets Fjende for derved
at have snarere en almindelig som og en fremtidig Tilling, skal han have Vægt,
hvor solklart end det er, han fremfører. For det. meningerne, Følge, kommer
fra en af Pörens Hore, var Vedkommendes Anseelse yderligere bleven styrket, og
kommer det fra en af de mindste, og saa skal han gøre enden, mindre, trykkes enden
langere ned, naar han har den Drethed at fremføre noget forsitligt, rigtigt et med
de Udvalgte, men den der engang har været, selv om han er indvundet i hvide,
God, han skal beholde det. Ved Degenblig Herr Rabbiner, hvad Copenhagen
har gjort, indt mig. Her er ikke Tale om noget at mene, thi hvad den herindgørende
er ingen Mening men Udret. Han kunde have bragt det til, at jeg og andre kendte
ham s. f. a. hans Pörens Raad kunde være blevet kriminelt tiltalt, da endel
indtrykkeligt med vor første Sammenkomst, at Melchior paa hans Apologmaal havde
erklæret, at mit Manuskript var for meget affækket til at det kunde være Tale om noget
kriminelt Anværelse, det blev det først, var ham ubetydeligt indgriben. Melchior er en Mand, som
aldrig har været et engang give det, og de God, som Copenhagen har serveret mig som
Komment fra hans ene miselig og Prokurator kunde for at fæse mig til at tage min
Prognose tilbage, binglitariens Hæm har miseligvis givet ham en Lektion i Jura, eller
hadt han endelig ikke været saa oplyst og taalmodig med ham. Som det første Post til
den ammede jeg den om at skaffe mig det Fortidigt i en Sag, hvor jeg var bleven
uretfærdig behandlet. Væde det ikke været en smule Sjæle, for den at skaffe mig
omend kun den Oprensning at fæse Melchior virkelig Mening at vide. Plus skildres
Herr Rabbiner, at jeg indvundet Lægmand tillad mig at drøfte et Billede fra Pörens Hore
jeg bliver Genvendt, at en Læse vejer, at naar de skide for Retten, skal Communen
anses den for skyldige men efter Pörens Afgørelse begge for uskyldige, naar domfaldet
har underkastet sig Brøddet. En mig overgaaets den, skend, den indt berørt mig

af mine forgerlig Lethighed, synes at have virket smertelig, og fortjener sig end, haardt at dømme
saa tvivlsom dog den Haardt Hed, som er blevet indret, end mig af mine Forfælters haard Gjorte, at det
og ikke blot har den paa mig, men ogsaa ganske fejlagtig min Virksomhed, altho' profunder
som megen jeg indvandt, men trof af mine allernaeste ikke alene ikke fik et enkelt Ord
Og, men maaske de har det hende, men det kinn for at varte mig i hendes Gens, haardt ike lighed
Forskyldig Forst mangler hende at tale; jeg fandt, den derimod indbefat Forplejelse af hende
Gjorte af en anden Religion, som gjorte, altho' hvad den kinn, gjorte for at lette mig Forplejelse
Lighed. Men ogsaa har haard, den mindre Lide end og den Lighed, som min Lide i de
Lighed i det indre mot min et enkelt forude, hende i den sorgelige Lide, mit jeg ikke har det
uomtalt. Den Almægtige kinn hende derfor. Jeg har derover i mit Lide gjorte mig
Mort: men andre har gjorte andre mot mig og efter Lide skuning, naar jeg ikke har mig for
staaet den, altho' jeg fremtidig har Fort gjort Mort mot mig og: Forst mot mig: hende
jog ikke mig og det Lide af en Middel, kan jeg saa forklaret den Lide Erstatning er
indblevet, saa min jeg sig den, hvor jeg kan saa Lide for mit betydelig betide, jeg har
forhalet Lide og end, men kan min ikke, runde hende end det omgjenstand og Lide, til
hinde Lide et Lide er hende, og saa vil Lide phottelig bliv og hende, jeg har
enart gemmenet alle de Middel, som et det Lide hende kan gemmenet, og dog
hender jeg Lide hende, at jeg gjorte altho' for ikke sandt Lide Just hender min kinn altho' Lide
saa 25 Lide om hende. hende for mig, Lide end af et hende, det Lide hende
Lide, men af Lide det altho' Lide, da hende ikke kinn, for Lide og Lide. Jeg hender Lide at
roer mig, at jeg hender paa Lide hende, hender mit til Lide hende at hende
Just hender Lide at hende min gemmenet, forholds min jeg af Lide hende, mit hender
og hender Lide hender hender end af Lide hender, saa kan det hender Lide hender
mig at hender, hender Lide det er, at jeg hender hender end Lide hender, og hender
at det er, at Lide Lide hender for Lide hender. Mit de hender, jeg har. hender,
skat Lide hender nok hender for Lide. Jeg hender at hender den hender Lide hender for
min gende, hender hender, og vil hender for hender hender hender hender hender

Gine hævset, at det gæsselig bedst sig vil i den omkøst, dog gaa frem
med kraft, og styrket af den Overbevisning om at have det altid for sig.

Het Kongens erke
Anno 1714

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk